Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY 2003/48/ES

ze dne 3. června 2003

o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb

(Úř. věst. L 157, 26.6.2003, s. 38)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Rady 2004/66/ES ze dne 26. dubna 2004	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Rozhodnutí Rady 2004/587/ES, ze dne 19. července 2004	L 257	7	4.8.2004
►**M3**	Směrnice Rady 2006/98/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	129	20.12.2006

▼B

SMĚRNICE RADY 2003/48/ES

ze dne 3. června 2003

o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 94 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Články 56 až 60 Smlouvy zaručují volný pohyb kapitálu.

(2) Příjmy z úspor v podobě úrokových plateb z pohledávek představují u všech členských států zdanitelný příjem pro osoby, které v nich mají bydliště.

(3) Podle čl. 58 odst. 1 Smlouvy mají členské státy právo používat příslušná ustanovení svých daňových předpisů, která rozlišují mezi daňovými poplatníky podle místa bydliště nebo podle místa, kde je jejich kapitál investován, a učinit všechna opatření nezbytná k tomu, aby zabránily porušování vnitrostátních právních a správních předpisů, zejména v oblasti daňového práva.

(4) V souladu s čl. 58 odst. 3 Smlouvy by daňové předpisy členských států zaměřené na boj proti daňovým únikům či zneužití daňových režimů neměly představovat ani prostředek svévolné diskriminace, ani zastřené omezování volného pohybu kapitálu a plateb podle článku 56 Smlouvy.

(5) Pokud neexistuje koordinace vnitrostátních daňových systémů v oblasti zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb, zejména jde-li o zacházení s úroky získanými osobami nemajícími v daném státě bydliště, mohou se osoby s bydlištěm v členských státech v současné době často v členském státě, v němž mají bydliště, vyhnout všem formám zdanění úroků, které získají v jiném členském státě.

(6) Tento stav vede k narušování pohybu kapitálu mezi členskými státy, což není slučitelné s vnitřním trhem.

(7) Tato směrnice navazuje na konsens, kterého bylo dosaženo na zasedání Evropské rady v Santa Maria da Feira ve dnech 19. a 20. června 2000 a na následných jednáních Rady ve složení pro hospodářství a finance (ECOFIN), která se konala ve dnech 26. a 27. listopadu 2000, 13. prosince 2001 a 21. ledna 2003.

(8) Konečným cílem této směrnice je umožnit, aby příjmy z úspor v podobě úrokových plateb vyplacené v jednom členském státě jejich skutečným vlastníkům, kteří jsou fyzickými osobami s bydlištěm v jiném členském státě, podléhaly účinnému zdanění v souladu s právními předpisy uvedeného jiného členského státu.

(9) Cíle této směrnice lze nejlépe dosáhnout zaměřením se na provádění nebo připisování úrokových plateb od hospodářských

([1]) Úř. věst. C 270 E, 25.9.2001, s. 259.
([2]) Úř. věst. C 47 E, 27.2.2003, s. 553.
([3]) Úř. věst. C 48, 21.2.2002, s. 55.

▼B

subjektů usazených v členských státech skutečným vlastníkům, kteří jsou fyzickými osobami s bydlištěm v jiném členském státě, nebo ve prospěch těchto subjektů.

(10) Jelikož cíle této směrnice nemůže být z důvodu nedostatku koordinace vnitrostátních systémů zdanění příjmů z úspor uspokojivě dosaženo samotnými členskými státy, a lze ho tudíž lépe dosáhnout na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku se tato směrnice omezuje pouze na minimální požadavky a nepřekračuje rámec toho, co je nezbytně nutné pro dosažení tohoto cíle.

(11) Platebním zprostředkovatelem je hospodářský subjekt, který provádí nebo připisuje úrokovou platbu přímo ve prospěch jejich skutečného vlastníka.

(12) Při vymezování pojmu úroková platba a mechanismu platebního zprostředkovatele by měl být v náležitých případech uveden odkaz na směrnici Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ([1]).

(13) Oblast působnosti této směrnice by měla být omezena na zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb z pohledávek, s výjimkou, mimo jiné, záležitostí spojených se zdaněním důchodů a pojistného plnění.

(14) Konečného cíle, kterým je zavedení účinného zdanění úroků v tom členském státě, v němž má skutečný vlastník bydliště, může být dosaženo pomocí výměny informací, které se týkají úrokových plateb, mezi členskými státy.

(15) Směrnice Rady 77/799/EHS ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých a nepřímých daní ([2]) již poskytuje členským státům základ pro výměnu informací k daňovým účelům o příjmech, na něž se vztahuje tato směrnice. Pokud se tato směrnice od uvedené směrnice neodchyluje, měla by se uvedená směrnice na takové výměny informací nadále používat společně s touto směrnicí.

(16) Automatická výměna informací mezi členskými státy o úrokových platbách, na které se vztahuje tato směrnice, umožní účinné zdanění těchto výplat v tom členském státě, v němž má skutečný vlastník bydliště, a to v souladu s vnitrostátními právními předpisy tohoto členského státu. Je proto nezbytné ustanovit, že se členské státy, které si vyměňují informace v souladu s touto směrnicí, nemohou uplatnit omezení výměny informací podle článku 8 směrnice 77/799/EHS.

(17) Vzhledem ke strukturálním rozdílům nemohou Rakousko, Belgie a Lucembursko provádět automatickou výměnu informací ve stejné době jako ostatní členské státy. Vzhledem k tomu, že srážková daň může zajistit minimální míru účinného zdanění, zejména při sazbě zvyšující se progresivně na 35 %, měly by během přechodného období tyto tři členské státy uplatňovat na příjmy z úspor podle této směrnice srážkovou daň.

(18) Aby nedocházelo k rozdílům v zacházení, neměly by Rakousko, Belgie a Lucembursko mít povinnost provádět automatickou výměnu informací dříve, než Švýcarská konfederace, Knížectví

([1]) Úř. věst. L 375, 31.12.1985, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/108/ES (Úř. věst. L 41, 13.2.2002, s. 35).

([2]) Úř. věst. L 336, 27.12.1977, s. 15. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 1994.

▼B

Andorry, Lichtenštejnské knížectví, Monacké knížectví a Republika San Marino zajistí účinnou výměnu požadovaných informací o úrokových platbách.

(19) Tyto členské státy by měly převést větší část svých příjmů z této srážkové daně tomu členskému státu, v němž má skutečný vlastník úroků bydliště.

(20) Tyto členské státy by měly stanovit postup, jenž by skutečným vlastníkům s bydlištěm v jiném členském státu umožňoval vyhnout se uplatnění této srážkové daně tím, že svého platebního zprostředkovatele zmocní k vykazování úrokových plateb, nebo tím, že předloží osvědčení vystavené příslušným orgánem členského státu, v němž mají skuteční vlastníci bydliště.

(21) Členský stát, v němž má skutečný vlastník bydliště, by měl zajistit, aby nedocházelo ke dvojímu zdanění úrokových plateb, které by mohlo být důsledkem uplatnění srážkové daně v souladu s postupy podle této směrnice. Měl by toho dosáhnout tím, že až do výše daně splatné na svém území provede zápočet daně ve výši srážkové daně a případnou částku, o kterou by srážková daň převyšovala daň splatnou na jeho území, vyplatí skutečnému vlastníkovi úroků. Členský stát však může místo použití této metody daňového zápočtu srážkovou daň skutečnému vlastníkovi vrátit.

(22) Aby se předešlo narušení trhu, neměla by se tato směrnice během přechodného období vztahovat na úrokové platby z některých obchodovatelných dluhových cenných papírů.

(23) Tato směrnice by neměla členským státům bránit ve výběru jiných druhů srážkové daně z úroků, které mají zdroj na jejich území, než srážkové daně uvedené v této směrnici.

(24) Pokud Spojené státy americké, Švýcarsko, Andorra, Lichtenštejnsko, Monako, San Marino a příslušná závislá nebo přidružená území členských států nebudou uplatňovat opatření, která jsou rovnocenná opatřením uvedeným v této směrnici nebo jsou s nimi shodná, mohly by úniky kapitálu do těchto zemí a na tato území ohrozit dosažení cílů této směrnice. Je tudíž nutné, aby byla tato směrnice používána od stejného data, k němuž takováto opatření začnou uplatňovat všechny tyto země a všechna tato území.

(25) Komise by měla každé tři roky předložit Radě zprávu o fungování této směrnice a v případě potřeby Radě navrhnout změny, které se ukáží jako nutné k lepšímu zajištění účinného zdanění příjmů z úspor a k odstranění nežádoucího narušování hospodářské soutěže.

(26) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznané zejména v Chartě základních práv Evropské unie,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel

1. Účelem směrnice je umožnit, aby příjmy z úspor v podobě úrokových plateb vyplacených v jednom členském státě jejich skutečným vlastníkům – fyzickým osobám, které mají bydliště pro daňové účely v jiném členském státu – podléhaly účinnému zdanění v souladu s právními předpisy uvedeného jiného členského státu.

▼B

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby platební zprostředkovatelé usazení na jejich území splnili povinnosti nezbytné k provádění této směrnice, a to bez ohledu na místo usazení dlužníka, z jehož dluhu úroky plynou.

Článek 2

Definice skutečného vlastníka

1. Pro účely této směrnice se „skutečným vlastníkem“ rozumí fyzická osoba, která přijme úrokovou platbu, nebo fyzická osoba, v jejíž prospěch je úroková platba připsána, pokud neprokáže, že úroková platba nebyla provedena nebo připsána v její prospěch, a že tedy:

a) tato osoba jedná jako platební zprostředkovatel ve smyslu čl. 4 odst. 1 nebo

b) tato osoba jedná jménem právnické osoby, subjektu, jehož zisk je zdaněn v souladu s obecnou úpravou zdanění podniků, subjektu kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) povoleného podle směrnice 85/611/EHS nebo subjektu uvedeného v čl. 4 odst. 2 této směrnice, při čemž v posledně jmenovaném případě oznámí osoba jméno a adresu tohoto subjektu hospodářskému subjektu, který úroky vyplácí, a ten pak předá tyto informace příslušnému orgánu členského státu, v němž je sám usazen nebo

c) tato osoba jedná jménem jiné fyzické osoby, která je skutečným vlastníkem, a v souladu s čl. 3 odst. 2 informuje platebního zprostředkovatele o totožnosti tohoto skutečného vlastníka.

2. Pokud má platební zprostředkovatel informace naznačující, že fyzická osoba, která přijímá úrokovou platbu nebo v jejíž prospěch je platba připsána, možná není skutečným vlastníkem a pokud se na tuto fyzickou osobu nevztahují odst. 1 písm. a) ani b), přijme platební zprostředkovatel přiměřená opatření, aby zjistil totožnost skutečného vlastníka v souladu s čl. 3 odst. 2. Není-li platební zprostředkovatel schopen zjistit totožnost skutečného vlastníka, považuje za skutečného vlastníka danou fyzickou osobu.

Článek 3

Totožnost a bydliště skutečných vlastníků

1. Každý členský stát přijme postupy nezbytné k tomu, aby mohl platební zprostředkovatel zjistit pro účely článků 8 až 12 totožnost a bydliště skutečných vlastníků, a zajistí na svém území používání těchto postupů.

Tyto postupy musejí být v souladu s minimálními požadavky stanovenými v odstavcích 2 a 3.

2. Platební zprostředkovatel zjistí totožnost skutečného vlastníka na základě minimálních požadavků, které se liší podle počátku vztahů mezi platebním zprostředkovatelem a skutečným vlastníkem:

a) u smluvních vztahů vzniklých před 1. lednem 2004 zjistí platební zprostředkovatel totožnost skutečného vlastníka vyjádřenou jeho jménem a adresou na základě informací, jež má k dispozici, a to zejména na základě předpisů platných v členském státě, v němž je platební zprostředkovatel usazen, a se směrnicí Rady 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz ([1]);

([1]) Úř. věst. L 166, 28.6.1991, s. 77. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/97/ES (Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 76).

▼B

b) u smluvních vztahů vzniklých k 1. lednu 2004 nebo později nebo u transakcí provedených v této době bez existence smluvního vztahu zjistí platební zprostředkovatel totožnost skutečného vlastníka vyjádřenou jeho jménem, adresou a, pokud existuje, z jeho daňového identifikačního čísla přiděleného členským státem, v němž má skutečný vlastník bydliště. Tyto údaje se zjistí na základě cestovního pasu nebo úředního průkazu totožnosti předloženého skutečným vlastníkem. Pokud není adresa v cestovním pasu či na úředním průkazu totožnosti uvedena, je zjištěna na základě jiného průkazného dokladu předloženého skutečným vlastníkem. Není-li daňové identifikační číslo uvedeno v cestovním pasu, na úředním průkazu totožnosti, ani na jiném průkazném dokladu, včetně případného potvrzení o daňovém bydlišti, který skutečný vlastník předložil, jsou informace o totožnosti doplněny datem a místem narození skutečného vlastníka; tyto údaje se zjistí na základě jeho cestovního pasu či úředního průkazu totožnosti.

3. Platební zprostředkovatel zjistí bydliště skutečného vlastníka na základě minimálních požadavků, které se liší podle počátku vztahů mezi platebním zprostředkovatelem a skutečným vlastníkem úroků. S výjimkou níže uvedených ustanovení platí, že se bydliště skutečného vlastníka nachází v té zemi, v níž má skutečný vlastník trvalé bydliště:

a) u smluvních vztahů vzniklých před 1. lednem 2004 zjistí platební zprostředkovatel bydliště skutečného vlastníka na základě informací, které má k dispozici, zejména na základě předpisů platných v členském státě, v němž je usazen, a směrnice 91/308/EHS;

b) u smluvních vztahů vzniklých k 1. lednu 2004 a později nebo u transakcí provedených v této době bez existence smluvního vztahu zjistí platební zprostředkovatel bydliště skutečného vlastníka na základě adresy uvedené v cestovním pasu, v úředním průkazu totožnosti nebo případně z jakéhokoli průkazného dokladu předloženého skutečným vlastníkem, a to podle následujícího postupu: u fyzických osob, které předkládají cestovní pas či úřední průkaz totožnosti vystavený členským státem a které jsou dle vlastního prohlášení osobami s bydlištěm ve třetí zemi, se bydliště zjistí na základě potvrzení o daňovém bydlišti, které vydal příslušný orgán třetí země, v níž má daná fyzická osoba dle vlastního prohlášení bydliště. Pokud takové potvrzení není předloženo, má se za to, že se bydliště skutečného vlastníka nachází v členském státě, který vydal cestovní pas nebo jiný úřední doklad totožnosti.

Článek 4

Definice platebního zprostředkovatele

1. Pro účely této směrnice se „platebním zprostředkovatelem“ rozumí hospodářský subjekt, který provádí nebo připisuje úrokovou platbu přímo ve prospěch skutečného vlastníka bez ohledu na to, zda je tento subjekt dlužníkem, z jehož dluhu úroky plynou, nebo subjektem, jenž byl dlužníkem nebo skutečným vlastníkem pověřen úrokovou platbu provést nebo připsat.

2. Jakýkoli subjekt, který je usazen v členském státě a provádí nebo připisuje platbu úroku ve prospěch skutečného vlastníka, je v okamžiku provedení či připsání této platby rovněž považován za platebního zprostředkovatele. Toto ustanovení se nepoužije, pokud má hospodářský subjekt provádějící nebo připisující úrokovou platbu důvod se na základě úředního dokladu předloženého druhým z uvedených subjektů domnívat, že:

a) se jedná o právnickou osobu, s výjimkou právnických osob uvedených v odstavci 5 nebo

b) zisky této osoby podléhají zdanění v souladu s obecnou úpravou zdanění podniků nebo

▼B

c) se jedná o SKIPCP povolený podle směrnice 85/611/EHS.

Hospodářský subjekt provádějící či připisující úrokovou platbu ve prospěch subjektu usazeného v jiném členském státě, který je dle tohoto odstavce považován za platebního zprostředkovatele, sdělí jméno a adresu tohoto subjektu a celkovou výši úrokové platby prováděné nebo připisované v jeho prospěch příslušnému orgánu členského státu, v němž je sám usazen, a tento orgán pak informace předá příslušnému orgánu členského státu, v němž je usazen subjekt považovaný podle tohoto odstavce za platebního zprostředkovatele.

3. Subjekt považovaný za platebního zprostředkovatele podle odstavce 2 má však možnost být pro účely této směrnice považován za SKIPCP uvedený v odst. 2 písm. c). K využití této možnosti je nutné, aby členský stát, v němž je tento subjekt usazen, vydal potvrzení, které pak tento subjekt předloží hospodářskému subjektu, jenž provádí či připisuje úrokovou platbu.

Členské státy stanoví podrobná pravidla k uplatnění této možnosti subjekty usazenými na jejich území.

4. Jsou-li subjekt považovaný za platebního zprostředkovatele podle odstavce 2 i hospodářský subjekt usazeni ve stejném členském státě, přijme tento členský stát opatření nezbytná k zajištění toho, aby subjekt jednající jako platební zprostředkovatel dodržoval ustanovení této směrnice.

5. Právnickými osobami, na které se nevztahuje odst. 2 písm. a), jsou:

a) ve Finsku: „avoin yhtiö (Ay)“ a „kommandiittiyhtiö (Ky)“/„öppet bolag“ a „kommanditbolag“,

b) ve Švédsku: „hadelsbolag (HB)“ a „kommanditbolag (KB)“.

Článek 5

Definice příslušného orgánu

Pro účely této směrnice se „příslušným orgánem“ rozumí:

a) v případě členských států veškeré orgány, které členské státy oznámí Komisi;

b) v případě třetích zemí příslušný orgán pro účely dvoustranných a mnohostranných daňových smluv nebo, pokud takovýto orgán neexistuje, jiný orgán, který je oprávněn vydávat potvrzení o daňovém bydlišti.

Článek 6

Definice úrokové platby

1. Pro účely této směrnice se „úrokovou platbou“ rozumí:

a) vyplacené nebo na účet připsané úroky, které souvisejí s pohledávkami jakéhokoliv druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti a majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémií a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům; penále ukládané za pozdní platbu se za úrokovou platbu nepovažuje;

b) úroky vzniklé nebo kapitalizované při převodu, splacení nebo zpětném odkupu pohledávek uvedených v písmeni a);

c) příjmy plynoucí z úrokové platby prováděné přímo či prostřednictvím subjektu uvedeného v čl. 4 odst. 2 a rozdělované:

   i) SKIPCP povoleným podle směrnice 85/611/EHS,

▼B

ii) subjekty, které mají právo využít možnosti uvedené v čl. 4 odst. 3,

iii) subjekty kolektivního investování usazenými mimo území uvedené v článku 7;

d) příjmy z převodu, splacení nebo zpětného odkupu akcií či podílů v následujících subjektech, pokud tyto subjekty investují přímo či nepřímo, prostřednictvím jiných subjektů kolektivního investování nebo subjektů uvedených níže, více než 40 % svých aktiv do pohledávek uvedených v písmeni a):

i) v SKIPCP povoleném podle směrnice 85/611/EHS,

ii) v subjektech, které mají právo využít možnosti uvedené v čl. 4 odst. 3,

iii) v subjektech kolektivního investování usazených mimo území uvedené v článku 7.

Členské státy však mají možnost příjmy podle písmene d) do definice úrokové platby zahrnout pouze v rozsahu, v jakém tyto příjmy odpovídají příjmům přímo nebo nepřímo plynoucím z úrokových plateb ve smyslu písmen a) a b).

2. Pokud jde o odst. 1 písm. c) a d), nemá-li platební zprostředkovatel žádné informace o podílu příjmů, který plyne z úrokových plateb, je za úrokovou platbu považována celková výše příjmu.

3. Pokud jde o odst. 1 písm. d), nemá-li platební zprostředkovatel žádné informace o podílu aktiv investovaných do pohledávek nebo do akcií či podílů vymezených v uvedeném odstavci, je tento podíl považován za vyšší než 40 %. V případě, že platební zprostředkovatel nemůže zjistit výši příjmů realizovaných skutečným vlastníkem, má se za to, že tyto příjmy odpovídají výnosům z převodu, splacení nebo zpětného odkupu akcií či podílů.

4. Jsou-li úroky vymezené v odstavci 1 vyplaceny subjektu uvedenému v čl. 4 odst. 2 nebo připsány na jeho účet a tento subjekt nemá právo využít možnosti podle čl. 4 odst. 3, jsou tyto úroky považovány za úrokovou platbu provedenou tímto subjektem.

5. Pokud jde o odst. 1 písm. b) a d), členské státy mají možnost požadovat od platebních zprostředkovatelů na svém území, aby úroky za období ne delší než jeden rok přepočetli na roční základ, a takto přepočtené úroky mají možnost považovat za úrokovou platbu i v případě, že během tohoto období nedojde k žádnému převodu, zpětnému odkupu ani splacení.

6. Odchylně od odst. 1 písm. c) a d) mají členské státy možnost vyloučit z definice úrokové platby všechny příjmy ve smyslu uvedených ustanovení pocházející od subjektů usazených na jejich území, pokud investice těchto subjektů do pohledávek podle odst. 1 písm. a) nepřevýší 15 % jejich aktiv. Podobně mají členské státy odchylně od odstavce 4 možnost vyloučit z definice úrokové platby v odstavci 1 úroky vyplacené či připsané na účet subjektu uvedenému v čl. 4 odst. 2, který nemá právo využít možnosti dle čl. 4 odst. 3 a je usazen na území příslušného členského státu, pokud investice takového subjektu do pohledávek ve smyslu odst. 1 písm. a) nepřesáhnou 15 % jeho aktiv.

Uplatnění této možnosti členským státem je pro ostatní členské státy závazné.

7. Podíl uvedený v odst. 1 písm. d) a v odstavci 3 bude od 1. ledna 2011 činit 25 %.

8. Podíl uvedený v odst. 1 písm. d) a v odstavci 6 se stanoví na základě investiční politiky vymezené v předpisech či v zakládacích dokumentech těchto subjektů; v případě neexistence těchto údajů se tento podíl stanoví na základě skutečného složení aktiv těchto subjektů.

▼B

Článek 7

Územní působnost

Tato směrnice se vztahuje na úroky vyplacené platebním zprostředkovatelem usazeným na území, na než se vztahuje Smlouva podle článku 299 Smlouvy.

KAPITOLA II

VÝMĚNA INFORMACÍ

Článek 8

Předkládání informací platebním zprostředkovatelem

1. Pokud má skutečný vlastník bydliště v jiném členském státu než v tom, v němž je usazen platební zprostředkovatel, předkládá platební zprostředkovatel příslušnému orgánu členského státu, v němž je sám usazen, informace v následujícím minimálním rozsahu:

a) totožnost a bydliště skutečného vlastníka zjištěné podle článku 3;

b) jméno a adresa platebního zprostředkovatele;

c) číslo účtu skutečného vlastníka nebo, pokud není číslo účtu k dispozici, označení pohledávky, z níž úroky plynou;

d) informace týkající se úrokové platby podle odstavce 2.

2. V rámci minimálního rozsahu informací, které se týkají úrokové platby a které musí platební zprostředkovatel předložit, je nutné úroky rozlišit podle následujících kategorií a uvést následující údaje:

a) v případě úrokové platby ve smyslu čl. 6. odst. 1 písm. a): výši vyplacených či připsaných úroků;

b) v případě úrokové platby ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. b) nebo d): výši úroků nebo příjmů podle uvedených ustanovení nebo celkovou výši výnosů z převodu, zpětného odkupu nebo splacení;

c) v případě úrokové platby ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. c): výši příjmů podle uvedeného ustanovení, nebo celkovou výši vyplácených prostředků;

d) v případě úrokové platby ve smyslu čl. 6 odst. 4: výši úroků připadající na každého z členů subjektu uvedeného v čl. 4 odst. 2, kteří splňují podmínky čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1;

e) v případě, že členský stát uplatňuje možnost uvedenou v čl. 6 odst. 5: výši úroků přepočtených na roční základ.

Členské státy však mohou omezit minimální rozsah informací, které má platební zprostředkovatel o úrokové platbě předkládat, na celkovou výši úroků nebo příjmů a na celkovou výši výnosů z převodu, zpětného odkupu či splacení.

Článek 9

Automatická výměna informací

1. Příslušný orgán členského státu platebního zprostředkovatele předá informace uvedené v článku 8 příslušnému orgánu členského státu, v němž má skutečný vlastník bydliště.

2. Předání informací proběhne automaticky a uskuteční se nejméně jednou ročně, do šesti měsíců po skončení daňového roku v členském státě platebního zprostředkovatele, a to pro všechny úrokové platby uskutečněné v průběhu daného roku.

▼B

3. Pro výměnu informací podle této směrnice se použije směrnice 77/799/EHS, pokud nejsou ustanovení této směrnice od ní odchylná. Článek 8 směrnice 77/799/EHS se však nepoužije na informace, které mají být předány podle této kapitoly.

KAPITOLA III

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 10

Přechodné období

1. Během přechodného období začínajícího dnem uvedeným v čl. 17 odst. 2 a 3 a s výjimkou čl. 13 odst. 1 nemusejí Belgie, Lucembursko a Rakousko používat ustanovení kapitoly II.

Těmto státům však ostatní členské státy poskytnou informace v souladu s kapitolou II.

V průběhu přechodného období je účelem této směrnice zajistit minimální účinné zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb vyplacených v jednom členském státě skutečným vlastníkům – fyzickým osobám s daňovým bydlištěm v jiném členském státu.

2. Přechodné období končí na konci prvního celého daňového roku následujícího po pozdějším z následujících dat:

— den, k němuž vstoupí v platnost dohoda mezi Evropským společenstvím, přijatá na základě jednomyslného rozhodnutí Rady, na straně jedné, a tím z následujících států – Švýcarská konfederace, Lichtenštejnské knížectví, Republika San Marino, Monacké knížectví, Knížectví Andory –, který tuto dohodu uzavře jako poslední, na straně druhé, o výměně informací na základě žádosti, tak jak tuto dohodu vymezuje Vzorová smlouva OECD o výměně informací týkajících se daňových záležitostí, zveřejněná dne 18. dubna 2002 (dále jen „vzorová smlouva OECD“), s ohledem na úrokové platby vymezené touto směrnicí a prováděné platebními zprostředkovateli usazenými na území příslušného státu ve prospěch skutečných vlastníků s bydlištěm na území, na něž se vztahuje tato směrnice, a s ohledem na současné uplatňování srážkové daně těmito státy na tyto výplaty za použití sazby stanovené pro příslušné období podle čl. 11 odst. 1,

— den, k němuž Rada jednomyslně odsouhlasí závazek Spojených států amerických k výměně informací na základě žádosti, v souladu se vzorovou smlouvou OECD, s ohledem na úrokové platby, jak je vymezuje tato směrnice, prováděné platebními zprostředkovateli usazenými na území Spojených států amerických ve prospěch skutečných vlastníků s bydlištěm na území, na něž se vztahuje tato směrnice.

3. Na konci přechodného období musejí Belgie, Lucembursko a Rakousko používat ustanovení kapitoly II a zároveň musejí přestat uplatňovat srážkovou daň i sdílení daňových výnosů podle článků 11 a 12. Pokud se Belgie, Lucembursko nebo Rakousko rozhodnou používat ustanovení kapitoly II v průběhu přechodného období, ukončí uplatňování srážkové daně i sdílení daňových výnosů podle článků 11 a 12.

Článek 11

Srážková daň

1. V průběhu přechodného období podle článku 10, kdy má skutečný vlastník bydliště v jiném členském státu než je ten, v němž je usazen platební zprostředkovatel, budou Belgie, Lucembursko a Rakousko

▼B

vybírat srážkovou daň ve výši 15 % během prvních tří let přechodného období, ve výši 20 % v následujících třech letech a v dalších letech pak ve výši 35 %.

2. Platební zprostředkovatel odvede srážkovou daň následujícím způsobem:

a) v případě úrokové platby ve smyslu čl. 6. odst. 1 písm. a): z výše vyplacených nebo připsaných úroků;

b) v případě úrokové platby ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. b) nebo d): z výše úroků nebo příjmů podle uvedených ustanovení, nebo v podobě dávky s rovnocenným účinkem, hrazené příjemcem z celkové výše výnosů z převodu, zpětného odkupu nebo splacení;

c) v případě úrokové platby ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. c): z výše příjmů zmíněných v uvedeném ustanovení;

d) v případě úrokové platby ve smyslu čl. 6 odst. 4: z výše úroků připadajících na každého z členů subjektu uvedeného v čl. 4 odst. 2, kteří splňují podmínky čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1;

e) v případě, že členský stát uplatňuje možnost uvedenou v čl. 6 odst. 5: z výše úroků přepočtených na roční základ.

3. Pro účely písmen a) a b) odstavce 2 je srážková daň vyměřena v poměrné části podle délky období, během něhož skutečný vlastník svou pohledávku držel. Pokud není platební zprostředkovatel schopen určit dobu držby na základě informací, které má k dispozici, bude mít za to, že skutečný vlastník držel pohledávku po celou dobu její existence, pokud skutečný vlastník nepředloží doklad o datu nabytí této pohledávky.

4. Vyměření srážkové daně členským státem platebního zprostředkovatele nebrání členskému státu, v němž má skutečný vlastník bydliště, ve zdanění příjmů v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy, pokud jsou v souladu se Smlouvou.

5. V průběhu přechodného období mohou členské státy vybírající srážkovou daň stanovit, že hospodářský subjekt provádějící či připisující úrokovou platbu ve prospěch subjektu, jenž je usazen v jiném členském státě a na jehož jméno je platba úroku prováděna či připisována ve prospěch skutečného vlastníka podle čl. 4 odst. 2, bude namísto takového subjektu považován za platebního zprostředkovatele a členské státy z těchto úroků vyměří srážkovou daň, pokud subjekt, na jehož jméno je platba úroku prováděna nebo připisována ve prospěch skutečného vlastníka, neposkytne oficiální souhlas k tomu, aby bylo v souladu s posledním pododstavcem čl. 4 odst. 2 sděleno jeho jméno, adresa a celková výše úrokové platby provedené či připsané v jeho prospěch.

Článek 12

Sdílení výnosů

1. Členské státy vybírající srážkovou daň podle čl. 11 odst. 1 si ponechají 25 % těchto výnosů a 75 % výnosů převedou členskému státu, v němž má skutečný vlastník úroků bydliště.

2. Členské státy vybírající srážkovou daň podle čl. 11 odst. 5 si ponechají 25 % těchto výnosů a 75 % převedou jiným členským státům v poměru stanoveném pro převody podle odstavce 1 tohoto článku.

3. Tyto převody proběhnou v případě odstavce 1 nejpozději do šesti měsíců následujících po skončení daňového roku v členském státě platebního zprostředkovatele, nebo v případě odstavce 2 do šesti měsíců následujících po skončení daňového roku v členském státě hospodářského subjektu provádějícího nebo připisujícího úrokovou platbu ve prospěch subjektu uvedeného v čl. 4 odst. 2.

▼B

4. Členské státy vybírající srážkovou daň přijmou opatření nezbytná k zajištění řádného fungování systému sdílení výnosů.

Článek 13

Výjimky z uplatňování srážkové daně

1. Členské státy vybírající srážkovou daň podle článku 11 stanoví jeden či oba z následujících postupů, jimiž umožní skutečným vlastníkům žádat, aby u nich srážková daň nebyla uplatněna:

a) postup, který skutečnému vlastníkovi umožní výslovně zmocnit platebního zprostředkovatele k předkládání informací podle kapitoly II s tím, že se toto zmocnění bude vztahovat na veškeré úroky, které tomuto skutečnému vlastníkovi vyplatí tento platební zprostředkovatel; v takových případech se použije článek 9,

b) postup zaručující, že se srážková daň nevybere v případech, kdy skutečný vlastník předloží svému platebnímu zprostředkovateli potvrzení vydané na své jméno příslušným orgánem členského státu, v němž má bydliště, podle odstavce 2.

2. Na žádost skutečného vlastníka vystaví příslušný orgán členského státu, v němž má skutečný vlastník bydliště, potvrzení, které obsahuje následující údaje:

a) jméno, adresu a daňové či jiné identifikační číslo skutečného vlastníka; pokud takové číslo není k dispozici, uvede se datum a místo narození skutečného vlastníka;

b) jméno a adresu platebního zprostředkovatele;

c) číslo účtu skutečného vlastníka nebo, pokud není číslo účtu k dispozici, označení cenného papíru.

Toto potvrzení je platné maximálně po dobu tří let. Potvrzení je vydáno všem skutečným vlastníkům, kteří o ně požádají, do dvou měsíců po předložení žádosti.

Článek 14

Zamezení dvojího zdanění

1. Členský stát, v němž má skutečný vlastník daňové bydliště, zajistí, aby bylo zamezeno jakémukoliv dvojímu zdanění, k němuž by mohlo dojít v důsledku uplatnění srážkové daně uvedené v článku 11, a to podle odstavců 2 a 3.

2. Pokud úroky přijaté skutečným vlastníkem podléhají v členském státě platebního zprostředkovatele srážkové dani, započte členský stát, v němž má skutečný vlastník bydliště, skutečnému vlastníkovi daň ve výši daně sražené podle vnitrostátních právních předpisů tohoto členského státu. Pokud tato výše přesáhne částku daně splatnou v souladu s vnitrostátními právními předpisy tohoto členského státu, vyplatí členský stát, v němž má skutečný vlastník bydliště, rozdíl mezi částkou sražené a splatné daně skutečnému vlastníkovi.

3. Pokud úroky přijaté skutečným vlastníkem podléhají kromě srážkové daně uvedené v článku 11 ještě jinému druhu srážkové daně a členský stát, v němž má skutečný vlastník bydliště, započte tuto jinou srážkovou daň v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy nebo se smlouvami o zamezení dvojího zdanění, započte se tato jiná srážková daň před uplatněním postupu podle odstavce 2.

4. Členský stát, v němž má skutečný vlastník bydliště, může nahradit mechanismus daňového započtu podle odstavců 2 a 3 vrácením srážkové daně podle článku 11.

▼B

Článek 15

Obchodovatelné dluhové cenné papíry

1. Během přechodného období podle článku 10, avšak nejdéle do 31. prosince 2010, nebudou domácí ani mezinárodní dluhopisy ani jiné obchodovatelné dluhové cenné papíry, které byly poprvé emitovány před 1. březnem 2001 nebo u kterých byl původní prospekt schválen před tímto datem příslušnými orgány ve smyslu směrnice Rady 80/390/EHS ([1]) nebo příslušnými orgány třetích zemí, považovány za pohledávky ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a), pokud k 1. březnu 2002 nebo později nedojde k žádné další emisi těchto obchodovatelných dluhových cenných papírů. Pokud však bude přechodné období podle článku 10 trvat i po 31. prosinci 2010, použijí se ustanovení tohoto článku pouze ve vztahu k obchodovatelným dluhovým cenným papírům:

— které obsahují doložku „gross-up“ nebo doložku předčasného splacení a

— u kterých je platební zprostředkovatel podle článku 4 usazen v členském státě uplatňujícím srážkovou daň podle článku 11 a platí úroky přímo ve skutečnému vlastníku, jenž má bydliště v jiném členském státu.

Pokud k 1. březnu 2002 nebo později dojde k další emisi některého z výše uvedených obchodovatelných cenných papírů vydaného vládou či obdobným subjektem jednajícím jako orgán veřejné moci nebo subjektem, jehož úloha je uznána mezinárodní smlouvou, při čemž tento subjekt je uveden v příloze této směrnice, je celá emise takového cenného papíru skládající se z původní emise a ze všech emisí pozdějších považována za pohledávku ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a).

Pokud k 1. březnu 2002 nebo později dojde k další emisi výše uvedeného obchodovatelného cenného papíru vydaného jiným emitentem, který není uveden ve druhém pododstavci, považuje se tato další emise za pohledávku ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a).

2. Žádná ze skutečností uvedených v tomto článku nebrání členským státům ve zdanění příjmů z obchodovatelných dluhových cenných papírů uvedených v odstavci 1 v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy.

KAPITOLA IV

RŮZNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 16

Ostatní srážkové daně

Tato směrnice nebrání členským státům ve výběru jiných druhů srážkové daně, než je srážková daň uvedená v článku 11, v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy nebo se smlouvami o zamezení dvojího zdanění.

Článek 17

Provedení

1. Členské státy do 1. ledna 2004 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

([1]) Úř. věst. L 100, 17.4.1980, s. 1. Směrnice zrušená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES (Úř. věst. L 184, 6.7.2001, s. 1).

▼B

2. Členské státy použijí tyto předpisy ode dne ►M2 1. července 2005 ◄ za předpokladu, že:

i) Švýcarská konfederace, Lichtenštejnské knížectví, Republika San Marino, Monacké knížectví a Knížectví Andorry budou od tohoto data používat opatření rovnocenná opatřením obsaženým v této směrnici, a to v souladu s dohodami, které tyto státy uzavřely s Evropským společenstvím na základě jednomyslného rozhodnutí Rady,

ii) budou existovat veškeré dohody či jiné předpisy, které zajistí, že všechna příslušná závislá nebo přidružená území (britské Normanské ostrovy, ostrov Man a karibská závislá nebo přidružená území) budou od stejného data používat automatickou výměnu informací způsobem, který je popsán v kapitole II této směrnice (nebo budou během přechodného období podle článku 10 uplatňovat srážkovou daň za podmínek uvedených v článcích 11 a 12).

3. Nejméně šest měsíců před 1. lednem 2005 přijme Rada jednomyslně rozhodnutí o tom, zda bude splněna podmínka stanovená v odstavci 2, s ohledem na to, kdy ve třetích zemích a v závislých nebo přidružených územích, jichž se daná záležitost týká, vstoupí příslušná opatření v platnost. Jestliže Rada nerozhodne o tom, že je podmínka splněna, přijme jednomyslně na návrh Komise nové datum pro účely odstavce 2.

4. Předpisy přijaté členskými státy pro dosažení souladu s touto směrnicí musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

5. Členské státy o této skutečnosti neprodleně uvědomí Komisi a sdělí jí znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice, a poskytnou srovnávací tabulku mezi touto směrnicí a přijatými vnitrostátními předpisy.

Článek 18

Přezkum

Komise předloží každé tři roky Radě zprávu o fungování této směrnice. Na základě těchto zpráv navrhne Komise v případě potřeby Radě změny směrnice, které se ukáží jako nezbytné k zajištění účinného zdanění příjmů z úspor a k odstranění nežádoucího narušování hospodářské soutěže.

Článek 19

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 20

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA

SEZNAM OBDOBNÝCH SUBJEKTŮ, NA NĚŽ SE ODKAZUJE V ČLÁNKU 15

Pro účely článku 15 budou za „obdobný subjekt jednající jako orgán veřejné moci nebo subjekt, jehož úloha je uznána mezinárodní smlouvou“ považovány následující subjekty:

— subjekty v rámci Evropské unie:

Belgie	Vlaams Gewest (Vlámský region) Région wallonne (Valonský region) Région bruxelloise/Brussels Gewest (Region města Bruselu) Communauté francaise (Francouzské společenství) Vlaamse Gemeenschap (Vlámské společenství) Deutschsprachige Gemeinschaft (Německy mluvící společenství)

▼M3

Bulharsko	Общините (obce) Социалноосигурителни фондове (fondy sociálního zabezpečení)

▼B

Španělsko	Xunta de Galicia (Správa autonomní oblasti Galicie) Junta de Andalucia (Správa autonomní oblasti Andalusie) Junta de Extremadura (Správa autonomní oblasti Extremadury) Junta de Castilla-La Mancha (Správa autonomní oblasti Kastilie-La Mancha) Junta de Castilla-León (Správa autonomní oblasti Kastilie a León) Gobierno Foral de Navarra (Správa autonomní oblasti Navarry) Govern de les Illes Balears (Správa autonomní oblasti Baleárských ostrovů) Generalitat de Catalunya (Správa autonomní oblasti Katalánska) Generalitat de Valencia (Správa autonomní oblasti Valencie) Diputación General de Aragón (Správa autonomní oblasti Aragonie) Gobierno de las Islas Canarias (Správa autonomní oblasti Kanárských ostrovů) Gobierno de Murcia (Správa autonomní oblasti Murcie) Gobierno de Madrid (Správa autonomní oblasti Madridu) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Správa autonomní oblasti Baskicka) Diputación Foral de Guipúzcoa (Rada provincie Guipúzcoa) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Rada provincie Vizcaye) Diputación Foral de Alava (Rada provincie Alava) Ayuntamiento de Madrid (Město Madrid) Ayuntamiento de Barcelona (Město Barcelona) Cabildo Insular de Gran Canaria (Rada ostrova Gran Canaria) Cabildo Insular de Tenerife (Rada ostrova Tenerife) Instituto de Crédito Oficial (Státní úvěrová instituce) Instituto Catalán de Finanzas (Finanční instituce Katalánska) Instituto Valenciano de Finanzas (Finanční instituce Valencie)
Řecko	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Státní telekomunikační úřad) Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Řecké státní železnice) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Státní elektrárenská společnost)
Francie	La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fond pro umořování sociálního dluhu) L'Agence française de développement (AFD) (Francouzská rozvojová agentura) Réseau Ferré de France (RFF) (Francouzská železniční síť) Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Státní dálniční fond) Assitance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Veřejná asistence pařížských nemocnic) Charbonnages de France (CDF) (Francouzský výbor pro uhlí) Entreprise minière et chimique (EMC) (Těžařská a chemická společnost)
Itálie	regiony provincie města a obce Cassa Depositi e Prestiti (Fond vkladů a úvěrů)

▼M1

Lotyšsko	pašvaldības (místní samosprávy)
Polsko	gminy (obce) powiaty (okresy) województwa (kraje) związki gmin (sdružení obcí) związki powiatów (sdružení okresů) związki województw (sdružení krajů) miasto stołeczne Warszawa (hlavní město Varšava) Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Agentura pro obnovu a rozvoj zemědělství) Agencja Nieruchomości Rolnych (Agentura pro zemědělský majetek)

▼B

Portugalsko	Região Autónoma de Madeira (Autonomní region Madeiry) Região Autónoma dos Açores (Autonomní region Azor) města a obce

▼M3

Rumunsko	autoritățile administrației publice locale (místní orgány veřejné správy)

▼M1

Slovensko	mestá a obce (města a obce) Železnice Slovenskej republiky (Železnice Slovenské republiky) Štátny fond cestného hospodárstva (Státní fond silničního hospodářství) Slovenské elektrárne (Slovenské elektrárny) Vodohospodárska výstavba (Vodohospodářské stavby)

▼B

— mezinárodní subjekty:

Evropská banka pro obnovu a rozvoj

Evropská investiční banka

Asijská rozvojová banka

Africká rozvojová banka

Světová banka/Mezinárodní banka pro obnovu a rozvoj/Mezinárodní měnový fond

Mezinárodní finanční korporace

Meziamerická rozvojová banka

Fond sociálního rozvoje Rady Evropy

Euratom

Evropské společenství

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andská rozvojová korporace)

Eurofima

Evropské společenství uhlí a oceli

Severská investiční banka

Karibská rozvojová banka

Ustanoveními článku 15 nejsou dotčeny žádné mezinárodní závazky uzavřené mezi členskými státy a výše uvedenými mezinárodními subjekty.

— subjekty ve třetích zemích:

subjekty, které splňují následující kritéria:

1. subjekt je dle vnitrostátních kritérií zcela jednoznačně považován za veřejnoprávní subjekt;
2. tento veřejnoprávní subjekt je netržním producentem, který spravuje a financuje soubor činností, zejména poskytování netržního zboží a služeb ve prospěch veřejnosti, při čemž uvedený soubor činností je fakticky řízen orgány veřejné správy;
3. tento veřejnoprávní subjekt pravidelně emituje značný objem dluhových cenných papírů;
4. stát, jehož se záležitost týká, je schopen zaručit, že tento veřejnoprávní subjekt neuplatní v případě doložky „gross-up“ možnost předčasného splacení.